

Acollir la saviesa¹

Si parem atenció al nostre voltant ens adonarem que en general el que interessa és la xerrameca. Tothom vol dir la seva i proliferen els programes d'opinió en els que aparentment tothom sap de tot. Però no sempre hi trobem autèntica saviesa; més aviat al contrari, es corre el risc d'afavorir la superficialitat, la ignorància i un progressiu empobriment cultural.

Davant d'aquest escenari, què interessa de veritat escoltar?. Hi ha paraules i Paraules. Què diferencia unes de les altres? Podríem considerar les Paraules amb la P majúscula aquelles (escrites o parlades) que ens transformen quan les acollim i les fem nostres. Reflecteixen saviesa perquè ofereixen una clau de lectura de l'existència humana, del sentit de transcendència i de les relacions que lliguen els essers humans entre ells i amb la natura. Diu Rabindranath Tagore, escriptor i filòsof indi: *«Les paraules arriben al cor quan han sortit del cor»*.

La Paraula no pertany a una època, a un lloc particular, ni tampoc és patrimoni d'una religió. Xavier Melloni, antropòleg, teòleg i fenomenòleg, observa que per alguns la Paraula està inspirada per l'Esperit Sant, per altres és fruit de la il·luminació de la consciència. Però, com saber quan ens troben davant la Paraula? *«Podem dir que la Paraula és la que ens fa capaços d'obrir-nos als altres, de donar-nos i de romandre en silenci per anar més enllà de nosaltres mateixos cap a una profunditat cada vegada més gran. La paraula autèntica és vital i genera vida»*.² És així que la Paraula, entesa en sentit ampli, allibera dels lligams als quals estem sotmesos; no depèn d'interessos ocults, no és coercitiva però esdevé idolatria quan deixa de ser sàvia.

Tanmateix, la Paraula no sempre ressona de la mateixa manera dins nostre, encara que estigui formulada de la mateixa manera. Dependrà del moment vital que estiguem travessant que l'acollim d'una manera o d'una altra. La superficialitat, les preocupacions afrontades des de l'autosuficiència o la indiferència són obstacles que impedeixen que la Paraula doni fruit en nosaltres i, a través nostre, en els altres.

La Paraula sàvia esdevé un punt de referència sòlid en el camí de l'ésser humà. De vegades ens ofereix respostes; altres vegades provoca noves preguntes; ens permet mirar les coses des d'una perspectiva diferent i obrir-nos a dimensions de la realitat que abans no vèiem; ens fa lliures i ens ajuda a experimentar allò que veritablement és essencial per la nostra existència. Només la Paraula autèntica, la Paraula sàvia, pot transformar la nostra manera de pensar i d'actuar. Acollida i viscuda ens ajuda a viure amb més sentit, a relacionar-nos més profundament amb els altres i a construir plegats un món més humà i fratern.

Explica el Jordi: *«Cada trobada amb la Paraula és personal i íntima. El meu encontre amb la Paraula va arribar després d'anys centrats en la feina i la tecnologia. La lectura de llibres de diversos àmbits - biografies, novel·les, filosofia, etc. - va despertar en mi la recerca de saviesa per donar sentit a les grans*

¹ Aquesta reflexió s'inspira en la intervenció de Jordi Illa al Congrés Internacional, promogut pel Centre del Diàleg amb Persones de conviccions no religioses l'any 2013, sota el títol «La Paraula»

² Xavier Melloni, *Vers un temps de síntesi*, Fragmenta Editorial, Barcelona, 2011, p. 55.

preguntes de la vida, sostenir la meva existència i comprendre per què la Paraula es manifesta de formes tan diverses i aparentment contradictòries. En aquest camí vaig conèixer la saviesa de Chiara Lubich, expressada amb una relectura nova i vital de l'Evangelí, sostinguda per un estil de vida estimulant. Malgrat el seu caràcter confessional, era capaç de connectar amb persones, que com jo, no tenen conviccions religioses i implicar-les en el camí de la fraternitat».

Aquest mes, nodrim-nos de Paraules sàvies, fem-les nostres i transformem-les en vida. I si en tenim l'oportunitat compartim els fruits que en traiem amb qui, com nosaltres, és en camí. D'aquesta manera construirem junts una convivència més humana i plena de sentit.